



## SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6  
DK-1057 København K

T +45 7226 9000  
F +45 7226 9001  
M sum@sum.dk  
W sum.dk

### Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 29-09-2022  
Enhed: JUR  
Sagsbeh.: DEPFLF  
Sagsnr.: 2209854  
Dok. nr.: 2402312

Folketingets Sundhedsudvalg har den 18. juli 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 944 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lise Bech (DD).

Spørgsmål nr. 944:

”Ministeren bedes oplyse det offentliges udgifter til fremmedsprogstolkning i sundhedsvæsenet for herboende udlændinge i 2017, og hvad de årlige udgifter har været siden. Udgiften bedes angivet samlet set og fordelt på kommuner og regioner. Ministeren bedes tillige oplyse, hvor stor en andel af udgifterne der årligt er forsøgt indkrævet hos de pågældende, og hvordan restancerne årligt har udviklet sig.”

Svar:

Lovændringen om egenbetaling for tolkebistand i sundhedsvæsenet, der trådte i kraft den 1. juli 2018, betød, at der blev indført gebyr på tolkebistand i sundhedsvæsenet for personer, der har boet i Danmark i mere end 3 år. Der blev ligeledes indført fuld egenbetaling for tolkebistand for personer, der ønsker en anden tolk end den tolk, som regionsrådet har anvist.

Regionerne skal ikke opkræve gebyr for tolkebistand hos

- 1) patienter, der som følge af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne midlertidigt eller varigt har mistet evnen til at tilegne sig henholdsvis oppebære og anvende tilegnede danskundskaber,
- 2) børn, der møder frem til behandling uden ledsagelse af forældre,
- 3) forældre, der i forbindelse med behandling af et barn har behov for tolkebistand, og
- 4) personer fra det tyske mindretal i Danmark, der har behov for tolkebistand i forhold til det tyske sprog.

Derudover opkræves der ikke gebyr i forbindelse med tolkning af det grønlandske og færøske sprog.

Formålet med lovændringen har været at sætte en grænse for, hvor længe en person med bopæl i Danmark kan få tolkebistand på det offentlige regning.

Lovændringen gælder alene for behandling hos alment privatpraktiserende læge, privatpraktiserende speciallæge og behandling på sygehus.

Sundhedsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Kommunernes Landsforening og Danske Regioner.

Kommunernes Landsforening har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Det er desværre ikke muligt at opgøre kommunernes udgifter til fremmedsprogs-  
tolkning på sundhedsområdet. Det skyldes, at der i det kommunale budget- og regn-  
skabssystem ikke er autoriseret grupperinger til særskilt registrering heraf.”

. / . Danske Regioners bidrag, som jeg kan henholde mig til, vedlægges.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke